

Karaka

Karaka to najczęściej trzymasztowy statek żaglowy popularny w krajach śródziemnomorskich w XV w. Charakteryzuje się zaokrągloną rufą z wysoką nadbudówką zwaną kasztelem oraz drugą niską nadbudówką na dziobie. Na pierwszym i drugim maszcie, nazwanym kolejno fokmaszt i grotmaszt, występowało ożaglowanie rejowe, natomiast na ostatnim maszcie, czyli bezanmaszcie zainstalowano ożaglowanie łaćńskie. Na dziobie umieszczony był bukszpryt.

Karaki były pierwszymi statkami w Europie, które nadawały się do długich oceanicznych podróży, z uwagi na wielkość i pojemność, pozwalającą na zabieranie zapasów na dalekie podróże. Nośność karaki wynosiła od 800 do nawet 2000 t, a jej uzbrojenie składało się z balist i dział. Załoga liczyła na ogół 100-200 ludzi.

Portugalscy i hiszpańscy odkrywcy z XV i XVI w bardzo upodobali sobie ten typ statku. Słynne karaki to „Santa Maria” z wyprawy Krzysztofa Kolumba, „Sao Gabriel” Vasco da Gamy, pierwszy statek, który opłynął świat, czyli „Victoria” z wyprawy Magellana oraz „Mary Rose” króla Henryka VIII i „Peter von Danzig”.

W XVI w karnakę przekształcono w galeon. Północnoeuropejski odpowiednik karnaki to holk.